

Голова профкому будівельно-монтажного поїзда №908 Галина ГЛУШКО: “Правильно вибудувати стосунки з колективом — не легше, ніж спорудити гарний будинок...”

Цього року Галина Глушко відзначатиме 30-річчя праці на залізниці. Пов'язала своє життя з магістраллю Галина Адамівна за прикладом матері, яка 35 років пропрацювала квитковим касиром на станції Брюховичі.

“Розпочала я свою трудову діяльність на заводі, але потім, за маминим прикладом, пішла працювати на залізницю, — розпочинає розмову Галина Глушко. — Ще з дитинства мені дуже сподобалася залізнична форма. У 1980 році я почала працювати секретарем у воєнізований охороні, а 1 квітня 1983 року за переводом прийшла у будівельно-монтажний поїзд №908 працювати секретарем. З 1986 р. працюю старшим інспектором з кадрів, з 2004 р. паралельно — заступником голови профкому, а у 2006 році мене обрали незвільненою від основної роботи головою профкому. У нас вся сім'я залізнична — чоловік і зять працюють тут же, чоловік — виконавцем робіт, а зять — монтажником зв'язку, донька — юристконсульт заводу залізобетонних конструкцій. Донька за моїм прикладом теж вирішила стати залізничницею, зараз у декретній відпустці. Дуже хочу, щоб і внучка Катруся продовжила нашу династію. Якщо порівняти сьогодні з тими роками, коли я тільки починала працювати на залізниці, то зараз висувуються особливо високі вимоги до якості виконаної роботи, водночас більше уваги приділяється працівникам, їхньому соціальному захисту. Оскільки моя основна робота вимагає постійної присутності на робочому місці, то я не завжди можу побувати, як голова профкому, на тих об'єктах, де працюють наші фахівці. Тому обираю “найгарячіші” і найбільш важливі об'єкти. На початку профспілкової роботи мені було нелегко, тоді мені багато допомогли голова дорпрофсожу Андрій Сенишин і працівники апарату дорпрофсожу.

За словами Галини Адамівни, профком активно співпрацює з адміністрацією: “Завжди знаходимо спільну мову з начальником Андрієм Зайлом, начальником служби Михайлом Ряцем. У наших працівників роз'їзний характер робіт, який охоплює територію семи областей Західної України. На виїзді бувають хороші умови праці, а бувають і проблеми, тож стараюся за можливості їм допомогти, наприклад, поселити в бригадні будинки або вагони.

На підприємстві працює 220 осіб, усі є членами профспілки. Недавно ми організовано отримали посвідчення членів Лікарняної каси. Мені легко організувати профспілкову роботу, бо, як кадровик, я знаю усіх працівників. Під час прийому на роботу розмовляю з кожним, пояснюю, які права і обов'язки, пільги і гарантії вони мають, як члени профспілки, тому зі вступом до профспілки не маємо проблем. Специфіка роботи визначає в основному чоловічий склад нашого трудового колективу, у нас працює лише 17

жінок в адміністрації. Чоловіки ж трудяться на посадах газозварників, монтажників зв'язку, електромонтажників, відповідають за зв'язок, пожежну сигналізацію, опалення, воду, газ. Нещодавно наш колектив значно омолодився, з училища до нас прийшли на роботу 10 електриків і стільки ж газоелектрозварників. На

відповідає, то ставлення до цих вимог стає відповідальним. Допомогаємо працівникам і в оформленні пенсії, я сама часто збираю необхідні для цього документи. Видаємо путівки нашим працівникам на оздоровлення, а от із дитячим відпочинком справи дещо гірші — батьки чомусь не наважуються відпускати ді-

Працівника легко звільнити, але від цього, насамперед, постраждає його сім'я. Був у нас випадок, коли залізничник із солідним стажем роботи раптом дуже змінився, причому не в кращу сторону. Здавалось — все, пропав чоловік, але ми з ним серйозно обговорили його поведінку, переконали взяти себе в руки, і таки досягли бажаного результату — дружина приходила дякувати за те. Чоловік став, як кажуть, “золотою” людиною. Саме тому я вважаю, що завжди треба вміти говорити з людьми.

підприємстві працює 73 молодих спеціалісти віком до 28 років. Зараз у нас проходять практику 12 осіб. Є у нашому трудовому колективі залізничні династії. Продовжують шлях батьків представники родин Гурманів, Мисюків, Мазурів”.

На запитання, чи важко працювати жінці-голові профкому в суто чоловічому колективі, Галина Адамівна відповідає: “Я до людей ставлюся з повагою, розумінням, і вони мені тим же відповідають. Якщо треба пройти, наприклад, медогляд, то значить треба, без нього не допускаємо до роботи. Якщо людині пояснити, що це — складова вимог охорони праці, за яку кожен із нас безпосередньо

тей у літні табори. Провідуємо дітей-сиріт, вони нас завжди радо зустрічають. Щороку організуємо похід у Палац залізничників на Свято Миколая. Активно співпрацюємо і з нашими ветеранами, адже вони нерідко потребують нашої допомоги у побуті. Ветерани до нас теж часто приходять, кожному треба приділити увагу, вислухати. Учасницю війни Ніну Григорівну Малініну, яка до нас часто приходиться, я завжди радо запрошую на підприємство. Із задоволенням привітаю її зі святом 8 Березня. Обов'язково провідуємо ветеранів і на 9 травня”.

Галина Адамівна переконана, за будь-яких обставин потрібно вміти пра-

вильно будувати стосунки з людьми, виховувати в них необхідні якості: “Якщо сумлінний працівник допустився помилки, я не буду “виховувати” його при всіх, побалакаємо наодинці, проаналізуємо ситуацію, зробимо з неї відповідні висновки. Працівника легко звільнити, але від цього, насамперед, постраждає його сім'я. Був у нас випадок, коли залізничник із солідним стажем роботи раптом дуже змінився, причому не в кращу сторону. Здавалось — все, пропав чоловік, але ми з ним серйозно обговорили його поведінку, переконали взяти себе в руки, і таки досягли бажаного результату — дружина приходила дякувати за те. Чоловік став, як кажуть, “золотою” людиною. Саме тому я вважаю, що завжди треба вміти говорити з людьми. Ціную в людях, насамперед, щирість, відвертість, не люблю, коли мене намагаються обдурити. Обман рано чи пізно розкриється. Молодим людям, які приходять до нас працювати, я підказую, з кого треба брати приклад, наголошую на важливості якісного і вчасного виконання своєї роботи.

Оскільки у нас роз'їзний характер робіт, то працівники, повернувшись із об'єктів, спішають до сім'ї, де не були кілька днів. За таких обставин важко організувати якусь культурну чи спортивну програму. Однак у залізничних змаганнях наші хлопці не пасуть задніх. Маємо призерів з міні-футболу, гирьового спорту, армрестлінгу”.

Своїм найбільшим захопленням поза роботою Галина Адамівна вважає спілкування із онукою Катрусею: “Моя внучка, якій два з половиною роки, радо зустрічає мене з роботи, бо з цього моменту уся моя увага — тільки їй. Катруся гарно співає і танцює, сподіваюся, що в майбутньому вона стане учасницею ансамблю “Сонечко”.

Із моментів, які найбільше запам'яталися за роки роботи, Галина Адамівна пригадує поїздку в Алчевськ, коли залізниця надавала допомогу цьому місту після надзвичайної ситуації. В Алчевську Галина Глушко провела два тижні, за сумлінну роботу була нагороджена почесною грамотою начальника залізниці.

“Я люблю свою роботу, коли довго перебуваю у відпустці, то починаю сумувати і за роботою, і за колективом, — зізнається Галина Адамівна. — І хоч роботи інколи буває аж за край, стараюся все робити вчасно. Буває, що беру роботу додому. Інколи приходжу на роботу у вихідний, щоб у тиші і спокої зробити найбільш складну і термінову роботу. Залізниця назавжди увійшла в мою долю, залізниця навчила мене багатьом професійним рисам, які нині особливо потрібні у житті. І за це я вдячна усім, хто допомагав мені набувати професійного досвіду, і з ким довелося працювати і працюється щодня”.

Галина КВАС

ЗАСНОВНИКИ:
управління Львівської залізниці та дорпрофсож
Реєстраційне свідчення КВ № 1252.
Редактор
Ігор ПАРАЩАК
тел. 226-32-97
факс. 226-41-83
Заступник редактора
Андрій ВЕЗДЕНКО.....226-26-10

Відповідальний секретар
Галина КВАС.....226-25-67
Кореспонденти:
Орися ТЕСЛЮК.....226-32-03
Ольга ПАДКОВСЬКА.....226-01-65
Дмитро ПЕЛИХ.....226-36-23
Олександр ГЕРШУНЕНКО.....226-37-83
Оксана ПОДОЛЬСЬКА.....226-39-34
Коректор Валентина СУТАК.....226-37-80
Бухгалтер Тетяна АНДРУШКО.....226-46-80

Львівський Залізничник

Адреса редакції: 79000 м. Львів, вул. Гоголя, 1.
E-mail: lz@railway.lviv.ua
ГС ДТГО “Львівська залізниця”
Р/р 260000092670
Код ЄДРПОУ 20851444 МФО 325956
ЛФ АБ “Експрес-Банк”

Індекс газети 30223.
Виходить щоп'ятниці.
Тираж 36 871.
Замовлення 321.
Зверстано у комп'ютерному центрі редакції газети “Львівський залізничник”.
Комп'ютерна верстка
Антоня БЕГЛЯРОВА 226-38-15.
Склад редакційної колегії:
Ігор Парашак, Андрій Везденко, Орися Теслюк, Галина Квас, Олександр Гершуненко.

Точка зору авторів може не збігатися з позицією редакції.
Передрук текстових чи візуальних матеріалів газети можливий лише з письмового дозволу редакції. Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати надіслані матеріали. Рукописи та листи авторам не повертаються. При цитуванні посилання на газету “Львівський залізничник” обов'язкове.
Газету віддруковано у “Видавничому Домі “Високий Замок”.